

РЕШЕНИЕ

№ 1875

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **509** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на П. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1680/06.11.2020 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с Решение № 22-РД 06-0298/23.12.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град.
В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована, тъй като не са налице сочените в същата основания за издаването ѝ. Твърди се, че неправилно е изчислен диференцирания доход за отопление, като не е взето предвид обстоятелството, че жалбоподателката е лице над 65 годишна възраст, което живее само, поради което следва да се приложи коефициент по чл. 2, ал.5, т. 16 от чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Изразено е искане за отмяна на оспорената заповед, с указания исканата целева помощ за отопление да бъде отпусната.
Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ - С., чрез процесуалния си представител юриконсулт К. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Изразява се становище, че диференцирания доход за отопление правилно е определен съгласно изискванията на чл. 2, ал.5, т. 19 от Наредбата, тъй като жалбоподателката е лице със 70 на сто или над 70 на сто намалена трудоспособност. Средномесечният доход на П. Ц. надвишава диференцирания доход за отопление, с глед на което при издаване на оспорената

заповед не са нарушени материалноправните разпоредби на закона.

Административен съд София - град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От жалбоподателката П. Д. Ц. е подадено заявление-декларация по образец на ДСП с вх. № 1680/14.10.2020 г. за отпускане на целева помощ за отопление по-реда на Наредба №РД-07-5/2008 г. на министъра на труда и социалната политика.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. Констатирано е, че П. Д. Ц. е лице с увреждане, вдовица, живее сама в двустайно жилище, притежава ЕР на ТЕЛК № 0947 от 116 от 17.08.2017 г., пожизнено. В подадена декларация П. Ц. е декларираше, че е извършила продажба на съсобствен наследствен имот находящ се в [населено място] през 2018 г.

При извършена проверка в Интегрираната информационна система на Агенция за социално подпомагане е установено, че за предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация П. Ц. е с доход от пенсия. След определяне на диференцирания доход за отопление (ДДО) и изчисляване на средномесечния й доход, получен през предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението за подпомагане е направена преценка, че средномесечният доход надвишава ДДО. Изготвено е предложение целевата помощ за отопление да бъде отказана, тъй като П. Д. Ц. не отговаря на условията чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика. Въз основа на социалния доклад, със заповед №ЗСП/Д-С-СЛ/1680 от 06.11.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - С., на П. Д. Ц. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. с мотив, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика – средномесечният доход, формиран от получена пенсия и обезщетение за безработица за период от шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-висок от диференцирания доход за отопление.

Заповедта е била връчена на П. Ц. на 01.12.2020 г. и е била оспорена пред директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град с жалба, подадена на 10.12.2020 г. Във връзка с жалбата от горестоящия административен орган е прието решение № 22-РД06-0298/23.12.2020 г., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна. Директорът на РДСП С. – град излага мотиви, че по отношение на П. Д. Ц. не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика - средномесечният доход, формиран от получена пенсия и обезщетение за безработица е в размер на 244,96 лева и надвишава определения ДДО, който е в размер на 213,00 лева, и е определен съгласно чл. 2, ал. 5, т. 19 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика (1,42 x 150,00 лева = 213,00 лева) - за лице с трайно намалена трудоспособност.

Решението на директора на РДСП С.-град е връчено на П. Ц. на 05.01.2021 г. и е оспорено пред Административен съд София-град с жалба, подадена чрез административния орган на 14.01.2021 г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал.

1, вр. ал. 3 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора съдът намира, че е основателна предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за отпускане на целева помощ за отопление на министъра на труда и социалната политика. Спазени са изискванията на чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД 07-5/2008 г. – подадена е декларация заявление по образец от жалбоподателката до ДСП за отпускане на исканата помощ.

Съгласно чл.12, ал.2 от ЗСП социалните помощи се отпускат след преценка на: доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата и учебната заетост; възрастта; други констатирани обстоятелства.

Съдът приема, че не е спорно между страните, че П. Д. Ц. е лице с увреждане, съгласно ЕР на ТЕЛК № 0947 от 116 от 17.08.2017 г., пожизнено, вдовица, живее сама в двустайно жилище, извършила е продажба на съсобствен наследствен имот находящ се в [населено място] през 2018 г.

Спорът по делото е правен и касае материалната законосъобразност на постановения отказ.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-Д7-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление (ДДО) и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика (изм. - ДВ, бр. 56 от 2018 г., в сила от 06.07.2018 г.) гласи, че при определяне правото на целеви помощи за отопление размерът на пенсиите, определени след 01.07.2008 г. се намаляват с коефициент

1,384. На основание чл. 2, ал. 3 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика (нова - ДВ, бр. 56 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), за всеки нов отоплителен сезон със заповед на министъра на труда и социалната политика коефициентът се актуализира на верижна основа с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване. За отоплителен сезон 2020/2021 г. коефициентът, с който се намалява размера на пенсиите, определени след 01.07.2008 г., е 1,561.

Съгласно чл. 2, ал. 4 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, основа за определяне на ДДО е базовият доход за отопление (БДО). БДО е равен на двойния размер на определения с акт на Министерския съвет

гарантиран минимален доход (ГМД) (от 01.01.2018 г. ГМД е в размер на 75,00 лева). ДДО е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение, учебната заетост и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 5 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. Съгласно чл. 2, ал. 5, т. 19 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, за лице с трайно намалена работоспособност 70 на сто или над 70 на сто, ДДО е в размер на 1,42 от БДО, който е в размер на 150,00 лева.

Според чл. 2, ал. 7 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. доходите се декларират за месеца, през който са получени, независимо за кой период се отнасят.

Съгласно §1 от Допълнителните разпоредби на Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, при прилагане на наредбата се спазва §1 от допълнителната разпоредба на ППЗСП, като освен посочените в т. 10 доходи за целите на Наредбата не се счита за доход месечните

помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца. Според §1, ал. 1, т. 9, букви „и“ и „к“ от Допълнителни разпоредби на ППЗСП, „Доходи“ за отпускане на социални (помощи по реда на ППЗСП са всички brutни приходи, произхождащи от обезщетения и помощи и пенсии.

Според чл. 2, ал. 4 и ал. 5 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. ДДО се определя на основата на БДО, умножен със съответния коефициент според наличието на обстоятелства, предвидени в ал. 5, т.1 - 20 от Наредбата. БДО е равен на двойния размер на определения месечен гарантиран минимален доход, определен с Постановление № 305 МС от 19 декември 2017 г.. в размер на 75 лв. Така БДО е фиксиран в размер на 150 лв. При определяне на индивидуалния ДДО на П. Ц. е приложен коефициентът по чл. 2, ал. 5, т.19 от Наредбата: за лице с трайно намалена работоспособност 70 и над 70 на сто, ДДО е в размер на 1,42 от БДО, като по този начин ДДО е изчислен в размер на 213,00 лв. ($1,42 \times 150,00 \text{ лева} = 213,00 \text{ лева}$). Този размер е по-нисък от определения средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация - в размер на 244,96 лв.

Съдът намира, че в случая следва да се съобрази правилото на чл. 2, ал. 6 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г., според което при наличие на повече от едно основание за определяне на коефициент по ал. 5 се прилага коефициентът с по-висок размер с изключение на случаите по чл. 2, ал. 5, т. 9,10 и 11, които не се отнасят за процесния случай.

П. Д. Ц. е лице на възраст над 65 години, считано от 13.05.2020 г. Живее сама (обстоятелство, отразено в социалния доклад и извършените служебни справки, и признато като установено в Решение № 22-РД06-0298/ 23.12.2020 г. на РДСП С.-град). Предвид така посоченото обстоятелство ДДО следва да се определи по реда на чл.2, ал. 5, т. 16 - за лице на възраст над 65 години, живеещо само -1,75 от БДО. Според този коефициент определеният ДДО следва да бъде: $1,75 \times 150,00 = 262,50 \text{ лв}$. Следователно, изпълнено е изискването на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, тъй като средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението- декларация, изчислен в размер на 244,96 лв. е по-нисък от диференцирания доход за отопление, изчислен в размер на 262,50 лв. съгласно чл. 2, ал. 5, т. 16 и ал. 6 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика.

По изложените съображения се налага краен извод за наличие на основание по чл.

146, т. 4 във връзка с чл. 168, ал. 1 от АПК – нарушение на материалния закон, при което оспореният акт следва да бъде отменен.

Поради това, че въпросът не може да бъде решен по същество, преписката следва да бъде върната на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - С., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/1680/14.10.2020 г. на ДСП „С.“, съобразно дадените указания за тълкуването и прилагането на закона.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 16 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1680/06.11.2020 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“–С., потвърдена с Решение № 22-РД 06-0298/23.12.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“ С., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/1680/14.10.2020 г. на ДСП „С.“, съобразно дадените с решението указания за тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

Съдия: